

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/114/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814202885
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814202885.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: Y. X., nar. XX.X.XXXX, bytom P. P. XXX/X, P., za účasti Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, Bratislava (s účinnosťou do 30.06.2016 vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom v Bratislave, Zámocká 36, o zaplatenie 2.237,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 02. januára 2015, č.k. 6C/95/2014-87 v spojitosti s doplňujúcim rozsudkom zo dňa 29. októbra 2015 č.k. 6C/95/2014-110 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - zamietajúcej časti **potvrdzuje.**

Žalovanému a Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV nárok na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom v spojitosti s doplňujúcim rozsudkom, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.896,35 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,5% z dlžnej sumy od 12.8.2013 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol s tým, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.237,37 eur s úrokom z omeškania za obdobie od 21.3.2010 do 11.8.2013 vo výške 263,59 eur a ročným úrokom z omeškania 8,5% zo sumy 2.237,37 eur od 12.8.2013 do zaplatenia dôvodiac, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa a.s. na neho pohľadávku voči žalovanému. Dňa 7.5.2009 zmluvou č. 373632350 poskytla Slovenská sporiteľňa a.s. žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené v zmluve. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, porušil povinnosti zo zmluvy, veriteľ dňa 11.8.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 3.331,75 eur a táto pozostávala z istiny 2.303,99 eur, riadneho úroku 662,89, úroku z omeškania 302,08 eur a ostatného príslušenstva 62,79 eur. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 51 neuhradených splátok úveru v celkovej výške 2.237,37 eur a úroku z omeškania vypočítaného z jednotlivých splátok v sume 263,59 eur. Uplatňoval tiež úrok z omeškania 8,5 % z dlžnej sumy od 12.8.2013 do zaplatenia.

3. Dňa 10.11.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane žalovaného Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 27.11.2014 uviedol, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Vzniesol tiež námietku premlčania nároku, z ktorého dôvodu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že dňa 7.5.2009 uzavrela Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovaný zmluvu o splátkovom úvere č. 0373632350, na základe ktorej poskytla banka žalovanému úver 1.700,- eur s výškou úrokovej sadzby 16,60 % v deň podpisu zmluvy, s poplatkom za poskytnutie úveru 63,04 eur, poplatkom za správu úveru 1,99 eur mesačne, s výškou splátky 43,87 eur mesačne, splatnosťou prvej splátky 20.6.2009 a konečnou splatnosťou 20.5.2014, so splatnosťou splátok k 20.dňu v mesiaci. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky. Oznámením z 9.7.2013 oznamovala Slovenská sporiteľňa a.s. žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu s tým, že došlo k postúpeniu pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.6.2013. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že ide o pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere so zostatkom pohľadávky 3.331,75 eur, istinou do splatnosti 2.303,99 eur, úrokmi z omeškania 964,97 eur, celkový počet dní omeškania bol 1.221 dní. Pokusom o zmier z 24.1.2014 vyzýval žalobca žalovaného na zaplatenie neuhradeného úveru vo výške 2.632,20 eur, zmluvného úroku 502,11 eur, riadneho úroku 230,88 eur, zmluvného úroku 71,20 eur a nákladov klienta 62,79 eur, teda na sumu v celkovej výške 3.833,86 eur. Žalobca si v konaní uplatňoval splátky splatné od 20.3.2010 v počte 51 a to z dôvodu, že má za to, že sa jedná o absolútne obchodno-závazkový vzťah a teda aj otázku premlčania treba posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Žalobca si teda uplatňoval podľa jeho vyjadrenia len nepremilčané splátky. Splatnosť splátok, ktorá mala nastať po podaní žaloby nastala 11.8.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

5. Na danú vec aplikoval okresný súd ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b) zák. č. 258/2001 z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 101 Občianskeho zákonníka, s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že i keď v danej veci išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, svojím charakterom je zároveň i zmluvou spotrebiteľskou. V otázke premlčania z takejto zmluvy hoci je uzavretá podľa Obchodného zákonníka je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nárok uplatnený žalobcom s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania, považoval za čiastočne premlčaný. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úverovej zmluvy ku dňu 11.8.2013. Splatnosť jednotlivých splátok preto posudzoval súd podľa zmluvných dojednaní v zmluve o úvere, keďže každá splátka bola splatná vždy k 20.dňu v mesiaci a to vo výške 43,87 eur. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a aplikáciu trojročnej premlčacej doby, súd priznal žalobcovi sumu rovnajúcu sa nezaplateným a splatným splátkam v dobe troch rokov pred podaním žaloby teda splátkam, ktorých splatnosť nastala v období od 20.2.2011 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 11.8.2013. Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu dňa 17.2.2014 a súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania tých splátok, ktorých splatnosť nastala pred 17.2.2011 /tri roky pred podaním žaloby/, žalovanú istinu spolu s úrokom z omeškania uplatnenú zo splátok splatných pred 17.2.2011 z tohto dôvodu zamietol. Ide o splátky mesačne v sume po 43,87 eur, ktoré žalobca uplatnil voči žalovanému od 20.3.2010 do 17.2.2011, a to v sume 11 x 43,87 eur, t.j. 482,57 eur a úroky z omeškania vo výške 122,04 eur za obdobie od 21.3.2010 do 21.1.2011. Žalovaný ako dlžník je povinný zaplatiť žalobcovi splátky splatné od 20.2.2011 do konečnej splatnosti úveru, ktorá nastala vyhlásením mimoriadnej splatnosti. Súd preto priznal žalobcovi sumu, ktorá pozostáva zo splátok úveru splatných od 21.2.2011 do 20.5.2014, t.j. 1754,80 eur /40 x 43,87 eur/ a úroku z omeškania vo výške 141,55 eur /263,59+122,04/ spolu teda sumu 1.896,35 eur. Tieto splátky žalovaný preukázateľne neuhradil a nie sú ani premlčané vzhľadom na dátum podania žaloby. Z týchto omeškaných splátok priznal žalobcovi tiež úrok z omeškania v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., pričom u každej omeškanej splátky vychádzal z dojednanej splatnosti vždy k 20.dňu v mesiaci, preto omeškanie nastáva k 21. dňu v mesiaci. Súd zo splátok splatných od 21.2.2011 do 21.7.2013 priznal úrok z omeškania v sumách tak, ako vyčíslil tento v žalobe. Zo splátok splatných od 21.8.2013 priznal úrok z omeškania až do zaplatenia tak, ako bol v žalobe uplatnený. Zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania v tom rozsahu, v ktorom bol vyčíslený úrok z omeškania v sume 122,04 eur a týkal sa splátok, ktoré boli súdom zamietnuté (nepripravené).

6. O náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote v jeho zamietajúcej časti, odvolaním napadol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP) navrhoval odvolaciemu súdu jeho zrušenie, alternatívne zmenu tak, že jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovaného a tiež vedľajšieho účastníka k náhrade trov tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania. Dôvodil, že súd prvej inštancie na danú vec nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko tu bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda o absolútny obchodno-zväzkový vzťah, a to napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, pričom v zmysle § 397 Obchodného zákonníka je premlčacia doba štvorročná. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov v zmysle ktorých sa majú na právne vzťahy vzniknuté zo zmluvy o splátkovom úvere aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní a tiež rozhodnutia NS SR 2Mcd0 3/2011, 7Mcd0 9/2014 a 6 Mcd0 4/2012. Uplatnil tiež náhradu trov odvolacieho konania vo výške 49,91 eur s DPH.

8. Žalovaný ani Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, Bratislava (s účinnosťou do 30.06.2016 vedľajší účastník na strane žalovaného), nevyužili svoje právo písomne reagovať na podané odvolanie.

9. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

10. V zmysle intertemporálnej úpravy uvedenej v ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Vzhľadom na citovanú intertemporálnu úpravu, ktorá znamená okamžitú aplikovateľnosť predpisu, krajský súd ako súd odvolací, prejednal odvolanie strany sporu podľa CSP, jeho ustanovení uvedených v § 355 a nasl..

12. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

14. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

15. V zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

16. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky, a podľa písm. b) ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie na odvolacom súde.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec preskúmal podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v jeho napadnutej - zamietajúcej časti, ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

20. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho zvyšnej - vyhovujúcej časti nepreskúmal, keďže táto suspenzívnym účinkom odvolania dotknutá nebola (§ 367 CSP).

21. V preskúmvanej veci podal žalobca odvolanie ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. O jeho odvolaní rozhodoval odvolací súd už po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku v súlade s § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predtým nadobudnutia jeho účinnosti, zostali zachované.

22. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil existenciu väd týkajúcich sa procesných podmienok.

23. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom skutkovom a právnom závere (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP - teraz § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP).

24. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 132 OSP (teraz § 191 CSP). Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

25. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie.

26. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

27. Žalobca v odvolaní namietal nesprávny skutkový a právny záver okresného súdu v otázke premlčania uplatneného nároku, ktorú nesprávnosť vzhliadal v aplikácii Občianskeho zákonníka.

28. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd, ako aj s jeho právnym posúdením, vo vzťahu k čomu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán sporu prednesenými v prvoinštančnom konaní.

29. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí okresného súdu a s prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu, uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti:

30. Súd prvej inštancie žalobu na zaplatenie časti nárokovanej sumy zamietol z dôvodu, že nárok žalobcu považoval za premlčaný. Na prejednanú vec aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Nesprávnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia vzhliadal žalobca v nedôvodnosti aplikácie Občianskeho zákonníka na daný právny vzťah s poukazom na to, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom.

31. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ustanovenie Občianskeho zákonníka o premlčaní práva podľa § 101 a nie príslušné ustanovenia o premlčaní Obchodného zákonníka, ako to požadoval žalobca. Aj keď má úverová zmluva charakter absolútného obchodu, na uvedené právne inštitúty je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 19. júna 2013 č.k. I. ÚS 402/2013-10, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa. S Obchodným zákonníkom je totiž spojená dlhšia premlčacia doba štvorročná (ktorá má práve pre stranu v postavení

dlužníka aj spotrebiteľa rozhodujúci význam, keďže jemu vzniká dlh -povinnosť na majetkové plnenie, ktoré je predmetom premlčania), v porovnaní s kratšou premlčacou dobou v Občianskom zákonníku (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2011 sp.zn. 5M Cdo 20/2009.)

32. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne expressis verbis vyriešila výkladové rozdiely, na ktoré sa odvoláva žalobca (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) tak, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z dôvodovej správy k zákonu vyplýva, že cieľom jej prijatia je odstrániť výkladové problémy v otázke použitia Občianskeho alebo Obchodného zákonníka na spotrebiteľské vzťahy, s nimi súvisiace vzťahy a osobitne vzťahy tzv. akcesorického charakteru. Výslovne sa ustanovuje, že na všetky právne vzťahy vzniknuté na základe spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z tohto dôvodu sa preferuje prioritá Občianskeho zákonníka, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší a to na celý režim právneho vzťahu, aj keby sa na právny režim mohla použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie zachytáva prevažujúcu výkladovú prax a jeho cieľom je iba výslovne stanoviť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

33. Súd prvej inštancie teda postupoval správne, keď aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie daného vzťahu a to ustanovenia upravujúce premlčaciu dobu, teda odvolacia námietka žalobcu v tomto smere, nebola spôsobilá privodiť v prospech neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

34. Vychádzajúc teda zo zistenia, že nárok bol uplatnený na súde dňa 17.02.2014, splátky splatné pred 17.02.2011 teda v sume 482,57 eur (43,87 eur x II splátok) a k nim prináležiaci úrok z omeškania, správne súd prvej inštancie považoval v tejto jeho časti, za aplikácie príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania za premlčaný a žalobu správne v tejto časti zamietol.

35. V konečnom dôsledku za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval odvolací súd poukazy žalobcu v odvolaní na rozhodnutia iných odvolacích súdov, týkajúcich sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

36. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej - zamietajúcej časti je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

37. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal nárok na ich náhradu žalovanému, ani Občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní, keďže im žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).